Autor: Miroslav Bros, 21.12.2014

č. 12/2014

BEŽECKÉ ZVESTI MARATÓN KLUBU RAJEC

Výnimočnosť behu spočíva aj v tom, že mu v podstate nevadí žiadne počasie. Či je vonku teplo, či mráz, behať a trénovať sa dá, a tak sme si tou najväčšou prekážkou len my sami. Kto teda nájde odvahu a hodí na seba trošku viac oblečenia, môže sa aj v týchto dňoch príjemne zahriať pri športovej aktivite. Členovia Maratón klubu Rajec nezaháľajú ani v zimných mesiacoch. Ešte v závere októbra sa preverili na **Cooperovom teste**, ľudovo nazývanej 12-minútovke, kde sa takmer všetkým podarilo atakovať hranicu 3000 m, čo v rámci tabuliek testu predstavuje veľmi dobrý výkon.

Na začiatku novembra sa v Žiline konal **beh na 3 km**. 2. miesto si tam odbehol s časom 10:14 Zdeno Koleda. Rovnako druhý, ale v kategórii juniorov, skončil Vratko Šimek. Jeho čas bol 10:49. Ani Janko Šimek sa nenechal zahanbiť a vo svojej kategórii s časom 11:46 obsadil 4. miesto. V nedeľu, 9.11., sa v Krásne nad Kysucou konala tradičná obľúbená **Krasňanská desiatka**. Rajčania majú tento pretek vo veľkej obľube, čo dali najavo aj svojou početnou účasťou. V prvej desiatke absolútneho poradia skončili až traja z nich – Janči Piala 7. m., Janči Zmrhala 8. m. a Paťo Holeša 10. m. Opäť neohrozene bežal Zdeno Koleda, ktorý s časom 35:21 vyhral svoju kategóriu. Výborne sa darilo aj Domči Vanákovej, ktorá v kategórii žien obsadila 3. miesto.

12.11. sa Janči Piala v meste, kde študuje, postavil na štart **Jesenného behu Nitrou**. 2 800 m zdolal fantasticky s časom 9:21, no víťazstvo mu ušlo o jedinú sekundu, keď ho tesne pred cieľom predbehol súper.

Aj počas predĺženého víkendu sa pretekalo. V nedeľu, 16.11., si do Ráztočna na **Memoriál Štefana Kotianu** pribehol Zdeno Koleda po druhé miesto a o deň neskôr sa na **Behu na Husárik** opäť tešil z víťazstva, keď 4 km trať s prevýšením 290m zdolal za čas 16:41. Výborne tu bežala aj Dominika Vanáková, ktorej patrí za čas 21:24 3. miesto.

A teraz sa vráťme ešte späť na začiatok novembra. Vyberte sa s nami do kolísky maratónu – Atén, kde sa 9. novembra konal **Athens Marathon The Authentica**. Ondro Veselovský a Otyc Palo si plnili sny a stali sa súčasťou masy 10 500 bežcov.

Zážitok opísal Ondro takto: „*Keď perzský kráľ Dareios I. roku 490 pred Kristom napadol Grékov pri Maratóne, určite netušil, akú zdrvujúcu porážku utrpí. Ani grécky vojak Feidipides, ktorý bežal grécke víťazstvo zvestovať svojim krajanom do Atén netušil, že na jeho počesť sa na prvých novodobých Olympijských hrách v roku 1896 bude bežať tento beh pod názvom „maratón*“. Isté však je, že dnes absolvujú túto trať v rôznych kútoch sveta milióny rekreačných, i profesionálnych bežcov.

Bežať klasickú maratónsku trať z mestečka Maratón do centra Atén a tam si na starovekom štadióne Panatinaiko zakričať svoje vlastné „...zvíťazili sme!“, to je sen každého maratónca. V našom prípade teda nešlo o maratónsku bitku, ale o obyčajné splnenie sna.

Keď som bol mladý šuhaj, zo školskej lavice v našom čarovnom Rajci som sa prizeral, ako sa z uletenej stávky troch Uhlárikovcov rodí jedno z najúspešnejších podujatí Slovenska. Neskôr som si vysníval, že aspoň raz v živote odbehnem Rajecký maratón. Keď som ho odbehol prvýkrát, vysníval som si, že sa moje meno objaví na tabuli pre najlepšieho Rajčana. Dnes je tam už štvrtýkrát a ja sa teším, že snívať sa oplatí. Na jar 2014 som si vysníval, že môj päťdesiaty maratón pobežím s „tatom Palom“ v Aténach. Splnenie tohto sna sa začalo na letisku vo Viedni. Po približne dvojhodinovom lete sme už cupitali po Aténach a smerovali na prezentáciu. Štart maratónu začal, ako inak, v Maratóne. Sem všetkých bežcov dopravili autobusy v nedeľu ráno 9. novembra. Prekvapivo ťažká trať sa uberala až po 30. kilometer skoro stále do kopca. S Palom sme sa dohodli, že prvú polovicu pôjdeme spolu, čo sme bez problémov dodržali. Naplno sme si užívali fantastickú atmosféru, ktorá sprevádzala kroky maratóncov bezmála počas celej trate. Veľké emócie bolo cítiť aj počas vstupu na burácajúci štadión. Podobnú atmosféru som tuším naposledy cítil na Rajeckom maratóne. Priatelia, nevieme, aký skvost v Rajci máme. Nech je to akokoľvek, tento v Aténach mal byť môj posledný. Palo sa chcel v Aténach s aktívnym behaním maratónu tiež rozlúčiť.

Po jeho odbehnutí sme však vyhlásili, že nebol náš posledný, ale predposledný. Prečo? Ktovie. Možno preto, že po splnení sna na jeho miesto prichádza vždy nový a potom ďalší nový SEN. Nesnívate? Škoda. Možno je čas začať. No hlavne je čas začať si svoje sny plniť.

-jr-

foto: archív MK Rajec

späť